

РЕШЕНИЕ

№ 6545

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8972** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 84 от ЗМВР.

Образувано е по жалба от [фирма] /В. В. Г./ с УИН Н. 82381, чрез адв. Е. Ф.-САК, срещу писмо-отказ с изх. № 341000-3110/28.07.2020 г. на Началника на РУ МВР-С. за връщане на лек автомобил В. М. Х. с рег. № С Т., Г.. В жалба се твърди, че отказът е неправилен поради противоречие с материалния закон и че следва да бъде удовлетворено искането за връщането на лекия автомобил. По подробно изложените съображения се моли за отмяна на оспорения писмо-отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноски съгласно представен списък.

Ответникът – Началника на РУ МВР-С., редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят [фирма] (В. В. Г.), вписано в търговския регистър в Г., при Окръжен съд -Мюнхен, с уникален идентификационен номер Н. 82381, със седалище и адрес на управление: Г., Лилиенталалее 26, 80939 М., е собственик на следния автомобил, за който е въведен сигнал в системата за международно издирване ШИС за издирване, изземване и връщането му на собственика му в Г., а именно: В. М 850I Х., с регистрационен номер в Г. С Т., с идентификационен номер на рама

WBAVC41030BW68298.

В резултат на въведения сигнал, автомобилът е намерен и задържан в България по реда на чл. 84 от ЗМВР. На 06.07.2020 г. е подадено искане за връщане и предаване на МПС до началника на РУ-гр. С..

На 23.07.2020 г. началника на РУ-гр. С. е издал отказ за връщане и предаване на лек автомобил В. М. Х. с рег. № С Т., Г., рама № WBAVC41030BW68298, цвят оранжев, собственост на [фирма] /В. В. Г./ с УИН Н. 82381 на основание чл. 84, ал. 11, т. 2 от ЗМВР, тъй като вещта е обект на обезпечителна мярка по ч.т.д. № 65/2020 г. по описа на Окръжен съд Шумен.

С обезпечителна заповед на Окръжен съд [населено място] от 07.07.2020 г. е допуснато обезпечение на бъдещ иск като е наложен заповор върху лек автомобил В. М. Х. с рег. № С Т., Г., рама № WBAVC41030BW68298, цвят оранжев, за да бъде установено, че [фирма] е собственик на вещта и евентуално [фирма] /В. В. Г./ с УИН Н. 82381 да бъде осъден да предаде на [фирма] владението на посочения лек автомобил. Обезпечителната заповед е издадена въз основа на Определение №194 от 30.06.2020г. по ч.т.д.№65/2020г. по описа на ОС-Шумен, ТО.

Последното е отменено с Определение № 260005 от 20.08.2020г., постановено по ч.т.д.№65/2020г. на Окръжен съд Шумен. С Определение №260108 от 02.11.2020г., постановено по в.ч.гр.д.№455/2020г. по описа на Апелативен съд – В., е потвърдено Определение № 260005 от 20.08.2020г., постановено по ч.т.д.№65/2020г. на Окръжен съд Шумен, с което е отменено Определение №194 от 30.06.2020г. по ч.т.д.№65/2020г. по описа на ОС-Шумен, ТО.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт, тъй като протокола за изземване съставлява типичен административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК (принудителна административна мярка), защото с него се осъществява отнемане на фактическата власт върху вещта с оглед изпълнението на условията по чл. 84, ал. 8 – 9 от ЗМВР предвид решение № 4 от 16.03.2017 г. по к. д. № 16/2016 г. на Конституционния съд, поради което и същата е допустима.

Съгласно чл. 84, ал. 1 – 3 от ЗМВР, полицейските органи могат да изземват временно вещ, за която има сигнал за издирване в ШИС и/или в информационните фондове на Международната организация на криминалната полиция (И.). Лицето, в което се намира издирваната по ал. 1 вещ, се поканва да я предаде доброволно. За доброволното предаване на вещта се съставя протокол, който се подписва от лицето, което предава откритата вещ. Копие от протокола се предоставя на лицето. При отказ на лицето да предаде вещта по ал. 1 тя се иземва, за което се съставя протокол. Протоколът се подписва от лицето, в което е открита вещта, и от един свидетел. Копие от протокола се предоставя на лицето.

Нормата на чл. 84, ал. 6 от ЗМВР предвижда, че след съставяне на протокола по ал. 2 или 3 той се представя незабавно, но не по-късно от 24 часа, за утвърждаване от ръководителя на териториално звено на ГДГП, гранично полицейско управление, база гранично-полицейски кораби или районно управление на областна дирекция на МВР, в което се съхранява вещта. За предаването или изземването се уведомява държавата членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И..

В конкретния случай автомобилът е иззет с протокол за доброволно предаване от 25.06.2020г., като е оставен на съхранение в РУ – С.. Информацията е подадена до бюро СИРЕНЕ Г., което в отговор е изпратило уведомление, че съгласно националните им бази данни горепосоченият автомобил е обявен за издирване във връзка с извършено престъпление – обсебване, а настоящ собственик е [фирма] /В. В. Г./, която е заинтересована от връщането му. Видно от докладна от 02.07.2020г. от Началника на отдел СИРЕНЕ при Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ до Началника на РУ С., е получено съобщение от бюро СИРЕНЕ Г., че собственикът на автомобила [фирма] /В. В. Г./, е упълномощила Д.-Г., представлявана от Х. К. да се ангажира с придвижването на автомобила.

Производството по изземване на вещите, посочени в чл. 100 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Ш. е уредено в чл. 84 от ЗМВР. Република България не е ратифицирала Конвенцията, но съгласно решение на Съвета от 29.06.2010 г. относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Ш. във връзка с Шенгенската информационна система /ШИС/ в Република България и в Румъния, от 15.10.2010 г. започват да се прилагат достиженията на правото от Ш. във връзка с ШИС, които са посочени в приложение I. В ШИС се въвеждат данни за издирвани вещи с цел конфискация или да послужат като доказателство в съдебен процес. Регламентираните действия в националната правна уредба са израз на поетите ангажименти за международно сътрудничество при предприемане на мерки по издирване на вещите, за които е въведен сигнал, изземването и предаването им на правоимащото лице. По-нататъшното разпореждане с предадената вещ е съгласно правото на държавата, заявител на сигнала, което създава основанието вещта да се предаде включително на лицето, от което е била незаконно отнета.

Вещта се връща, ако в 60-дневен срок от уведомяването от държавата членка, въвела сигнала може да постъпи искане за връщане, със заповед на съответния ръководител, съгласно чл. 84, ал. 8 ЗМВР. Със заповедта по чл. 84, ал. 8 ЗМВР се възстановява фактическото положение преди възникване на обстоятелствата по чл. 100 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Ш. за вещите, изброени изчерпателно в член 100, т. 3, б. "а" от нея - откраднати, незаконно присвоени или изгубени моторни превозни средства с обем на двигателя над 50 кубически сантиметра.

В настоящия случай е доказано, че не е налице никоя от изброените хипотези на чл.84, ал.11 от ЗМВР, изключващи връщане на автомобила : 1. вещта да е предмет или средство за извършване на престъпление на територията на Република България; 2. вещта да е доказателство, обект на обезпечителни мерки или предаването ѝ може да затрудни наказателно производство, образувано в Република България; 3. притежаването на вещта да е забранено от законите на Република България.

По делото са налице данни за искане на връщане на автомобила от лицето от което е прието, но компетентният орган, в нарушение на чл.84, ал.8 от ЗМВР е отказал да върне автомобила.

При тези данни, оспореният отказ се явява постановен в нарушение на материалноправните норми, както и на принципите на чл. 6, ал. 1 и 5 от АПК, според които норми административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. В този смисъл жалбата се явява основателна, предвид което оспорения административен акт следва да бъде отменен.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите и действително извършени разноси, съгласно представения списък, платими от ответника. Същите възлизат в размер на 750 лева, от които: 700 лева – заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат, съгласно договор за правна защита и съдействие и фактура и 50 лева – внесена държавна такса. Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ писмо с изх. № 341000-3110/28.07.2020 г. на Началника на РУ МВР-С., с което е отказано на [фирма] (В. В. G.), връщане на лек автомобил В. М. X. с рег. № С Т., Г..

ОСЪЖДА ОДМВР – Г. да заплати на [фирма] (В. В. G.), вписано в търговския регистър в Г., при Окръжен съд – Мюнхен, с уникален идентификационен номер Н. 82381, със седалище и адрес на управление: Г., Лилиенталалее 26, 80939 М. чрез адвокат Е. Ф. съдебно деловодни разноси в размер на 750. 00 лева.

Решението е окончателно е не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: